

[Pia Christmas-Møller]

det gælder narko, børnepornografi og seksuel misbrug af børn.

På narkotikaområdet har man taget den fulde konsekvens ved både at forbyde udbud og besiddelse. Samme konsekvens ikke bare efterlyser, men kræver faktisk Det Konservative Folkeparti bliver taget, når det drejer sig om børneporno. Derfor har vi fremsat dette beslutningsforslag, som pålægger regeringen at gøre det strafbart at købe eller besidde børnepornografisk materiale.

Vi har helt bevidst undladt at lægge os fast på, hvordan selve strafferammen skal udformes, idet vi er meget åbne over for en dialog med ministeren og andre, som vil gå konstruktivt ind i sagen. Vi er også meget åbne over for at kombinere et forbud med en oplysningspligt for folk, der er i besiddelse af børnepornografisk materiale. Det vil uden tvivl kunne medvirke til at sikre en mere effektiv sporing og efterforskning tilbage til bagmændene.

At der er behov for et lovindgreb, er et faktum, som også understøttes af bl.a. det svenske Red Barnet. Jeg står her med et brev fra det svenske Red Barnet stilet til bl.a. justitsministrene i Finland, Sverige og Danmark, som varmt og indtrængende opfordres til at forbyde besiddelse af børnepornografisk materiale. Brevet henviser til FN's børnekonventions artikel 34, hvorefter alle stater forpligter sig til at tage de nødvendige skridt til at sikre børn mod seksuel udnyttelse og misbrug, herunder børns udnyttelse i pornografisk øjemed. Red Barnet henviser videre til Menneskerettighedskommissionens handlingsprogram vedrørende forebyggelse af børnesalg, børneprostitution og børnepornografi, hvor det i punkt 53 hedder:

»Stater, der endnu ikke har kriminaliseret både produktion, distribution og besiddelse af børnepornografisk materiale, tilskyndes her til.«

Jeg kunne sikkert citere en række andre elementer fra brevet, men vil her nøjes med at nævne, at det svenske Red Barnet fremhæver, at netop den meget liberale lovgivning i Sverige og Danmark omkring besiddelse af børneporno har medført, at de to lande er blevet en slags distributionscentral for hele verden. Norge har forbudt besiddelse, Tyskland har netop tilsluttet sig et forbud i juli. Lad Danmark hurtigst muligt komme med i det selskab!

Jeg anbefaler varmt en effektiv og positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er egentlig dejligt, når der er nogen, der begynder at vågne op. Man har jo haft store muligheder, også i den tidligere regering, også den, Kristeligt Folkeparti har været medlem af, for at gøre noget. Jeg er helt enig i mange af de argumenter, der er kommet frem, men hvorfor kommer man med forslaget præcis lige nu? Hvorfor kom man ikke med det sidste efterår? Er man ikke opmærksom på, at den eneste justitsminister, der faktisk har foretaget sig noget, er den nuværende justitsminister?

Jeg siger ikke dette for at drille eller for at erklære mig uenig, for det er jeg ikke; jeg synes faktisk, at forslaget er godt. Men spørgsmålet er, om man måske også skulle tænke lidt på, hvilke muligheder man selv har haft, hvad man egentlig har gjort, og hvorfor man ikke har lagt mere op til, at tidligere justitsministre skulle gribe ind over for dette her.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det var jo et meget klart og et meget berettiget spørgsmål, fru Inger Stilling Pedersen stillede: Hvorfor har jeg, som er ordfører for forslagsstillerne, og for den sags skyld også andre i de to folketingsgrupper ikke fremsat forslaget tidligere? Det kan jeg godt svare på. Det var, fordi jeg og, tror jeg, det store flertal af alle andre i de to folketingsgrupper ikke anede, at dette ikke var forbudt, før debatten startede i foråret.

Ja, jeg siger det ligeud, fordi sådan var situationen. Jeg vidste godt, det var forbudt at sælge det, det var forbudt at producere det, det var forbudt at tjene på det, men jeg drømte ikke om, at det ikke var forbudt at eje det, fuldstændig som med euforiserende stoffer. Derfor er jeg først nu blevet opmærksom på det, og jeg kan bare konstatere, at da jeg talte med adskillige andre, viste det sig, at deres viden var lige så lille. Det kan man beklage, men man kan ikke reagere, før man bliver klar over, at der er et problem.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan helt tilslutte mig hr. Helge Adam Møllers besvarelse af spørgsmålet, men jeg vil